

Arrest

nr. 228 815 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 23 april 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ERNOUX, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.V. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine, geboren op (...) te Khasavyurt, in de Republiek Dagestan.

U verliet Dagestan voor het eerst op 5 januari 2010 samen met uw echtgenote S.S. (...) (O.V.X) en uw dochter S. (...) (°30/07/2009). U vroeg voor een eerste maal asiel aan in België op 21 januari 2010. U verklaarde toen dat u uw land van herkomst verliet omwille van problemen met uw autoriteiten die u verdachten van banden te hebben met de rebellen omwille van uw buurman M. (...). Deze aanvraag werd op 8 april 2011 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en deze beoordeling werd op 15 september 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het cassatieberoep dat jullie hiertegen aantekenden bij de Raad van State werd op 16 november 2011 verworpen.

Op 2 maart 2012 te Malmedy werd uw zoon A. (...) geboren.

Op 23 augustus 2015 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten en werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond, waarna u onder bijlage 13septies naar een gesloten centrum werd overgebracht. Op 2 september 2015 zou u worden gerepatriëerd naar de Russische Federatie, maar omdat u zich hiertegen verzette werd deze repatriëring geannuleerd. Op 4 september 2015 vroeg u vanuit het 'Centrum voor Illegalen' in Merksplas een tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde dat de politie van uw land u zocht omwille van uw vriend, U.D. (...). Op 16 september 2015 nam het CGVS een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

In april 2016 keerden u, uw vrouw en kinderen vrijwillig terug naar Dagestan. Jullie gingen op hetzelfde adres wonen als voorheen, waar uw ouders en jongste zus nog steeds gevestigd waren. U startte een taxibedrijfje. Eén van uw klanten was uw buurman A. (...) (ook R. (...) genoemd), die een winkel had. Twee keer per week voerde u hem naar de markt. Eind augustus 2017 werden u en A. (...) tegen gehouden onderweg naar de markt. A. (...) werd meegenomen door de overheidsdiensten. Zijn huis werd doorzocht en tot ontploffing gebracht. A. (...) zelf werd gedood omdat hij zogenaamd onderdak aan terroristen zou hebben geboden. Uzelf werd meegenomen door de politie en ondervraagd over A. (...) en diens activiteiten. Nadat u vermeldde dat u slechts zijn taxichauffeur was, werd u vrijgelaten. Dezelfde dag vond er een huiszoeking bij u thuis plaats.

Enkele dagen later werd u opnieuw door de overheid meegenomen en ondervraagd over A. (...). Ze wilden dat u namen van andere betrokkene noemde en dreigden u op te sluiten. Uw vader betaalde een grote som geld en u werd dezelfde dag nog vrijgelaten.

Ongeveer drie, vier maand later werd u door uw wijkagent gesproken. Uw oom A.K. (...) die in het verleden tot 14 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld omwille van moord en van terrorisme zou vrijkomen. De wijkagent zei u dat deze oom bij jullie gedomicilieerd was en dat het zou kunnen dat uw eerdere problemen omwille van A. (...) weer actueel zouden kunnen worden indien uw oom bij jullie gedomicilieerd bleef. Hij raadde u aan de domicilie van uw oom te veranderen naar een ander adres om problemen te voorkomen. U probeerde dit op verschillende manier, maar slaagde hier echter niet in.

In maart 2018 verliet u Dagestan. Uw vrouw en kinderen bleven in Dagestan achter. U reisde vanuit Machashkala via Moskou naar Brest. U ondernam verschillende vergeefse pogingen om de grens met Polen over te steken.

In deze periode vernam u van uw ouders dat de wijkagent na uw vertrek nog tweemaal langskwam met enkele medewerkers.

Uw vrouw en kinderen verlieten Dagestan in september 2018 en kwamen in het najaar van 2018 in België aan. Op 3 oktober 2018 diende uw vrouw een tweede verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Op 8 november 2018 werd uw zoon A. (...) geboren te Luik.

U verbleef in Brest tot december 2018. U keerde per trein terug naar Moskou, waar u het vliegtuig nam naar Servië. Hier ontving u een valse Roemeense identiteitskaart. Via Eurolines reisde u met deze valse documenten tot in België. U kwam hier aan op de nacht van 23 of 24 december 2018. U diende een derde verzoek tot internationale bescherming in op 23 januari 2019.

Ter staving van uw asielaanvraag legden u en uw vrouw verschillende documenten neer, zoals jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van jullie drie kinderen, uw rijbewijs, een schoolattest van uw dochter S. (...), een filmpje waarin gesproken wordt over de operatie waarbij A. (...) werd gedood ende valse Roemeense identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming, waarbij u een verhaal vertelde dat opvallend gelijkaardig aan het verhaal dat u momenteel in het kader van uw derde verzoek aanbrengt (nl. u zou als taxichauffeur een rebel hebben vervoerd en daarom worden gezocht door de autoriteiten), door het Commissariaat-generaal (CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd en u heeft hiertegen geen beroep ingediend bij de Raad van State. Wat betreft uw tweede verzoek nam het CGVS beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Bijgevolg staat de beoordeling ervan vast en mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In het kader van uw huidige, derde verzoek verwees u op geen enkele moment meer naar de eerdere asielmotieven die u in het kader van uw vorige verzoeken had aangehaald. Deze vaststelling, in combinatie met het feit dat u in 2016 vrijwillig met IOM terugkeerde naar de Russische Federatie, bevestigt het ongeloofwaardige karakter van de verklaringen die u in het kader van uw eerste en tweede verzoek aflegde.

Wat betreft de verklaringen die u aflegt over de nieuwe gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden na uw terugkeer naar Dagestan in 2016 en die dus geen verband houden met uw vorig verzoek, moet worden benadrukt dat deze totaal ongeloofwaardig zijn.

U vreest bij terugkeer naar Dagestan de autoriteiten. Zij zouden u kunnen opsluiten omdat u in het verleden als taxichauffeur gewerkt heeft voor uw buurman A. (...), die door hen als terrorist werd beschouwd (CGVS V. (...) p. 6-7). De autoriteiten zouden u in het verleden reeds opgeroepen en ondervraagd hebben omtrent A. (...).

Er kan echter geen enkel geloof gehecht worden aan de verklaringen die u en uw vrouw over deze gebeurtenissen schetsten.

Zo dient opgemerkt te worden dat de verklaringen die u en uw vrouw aflegden in verband met de momenten waarop u werd meegenomen door de politie, de periode dat u werd vastgehouden door de politie en de verschillende huiszoekingen, uiterst tegenstrijdig zijn.

U verklaarde zelf dat u in augustus 2017 op de dag van de operatie waarbij A. (...) werd gedood, 's ochtends op de markt door de politie werd tegen gehouden en meegenomen. U werd ondervraagd op het bureau. U werd dezelfde dag vrijgelaten en ging direct daarna naar huis. Die dag zou er een huiszoeking zijn geweest, waarbij u zelf aanwezig was (CGVS V. (...) p. 6, 9, 15). U zou voor een tweede keer door de politie zijn meegenomen twee tot drie dagen na deze operatie. Zij kwamen rond de middag naar uw huis, doorzochten het huis en namen u mee naar het bureau (CGVS V. (...) p. 9, 16). U werd ondervraagd over A. (...), bedreigd en geslagen. Uw vader kocht u vrij. U werd dezelfde dag, rond de avond, vrijgelaten en keerde onmiddellijk weer naar huis met uw vader (CGVS V. (...) p. 11). Hierna had u nog twee keer contact met de wijkagent in verband met uw oom. Deze gesprekken vonden plaats in de maand december 2017 (CGVS V. (...) p. 13-14). Buiten deze vier ontmoetingen, zou u niet meer in aanraking zijn gekomen met de overheid (CGVS V. (...) p. 13, 16). U zou nooit langer dan een dag door de overheid zijn vastgehouden (CGVS V. (...) p. 12). Uw vrouw legde echter beduidend andere verklaringen af. Zo verklaarde zij dat er in augustus 2017 een operatie plaatsvond waarbij het huis van A. (...) tot ontploffing werd gebracht en A. (...) werd gedood. U werd voor een eerste maal door de overheid meegenomen op de avond van dezelfde dag. Er zou een medewerker van de politie bij jullie thuis zijn binnen gekomen. Deze zou u hebben gevraagd mee te komen naar het bureau (CGVS S. (...) p. 9-10). U zou voor twee dagen zijn vastgehouden geweest (CGVS S. (...) p. 7, 10, 11). Er vond een huiszoeking plaats op het moment dat u nog op het bureau was (CGVS S. (...) p. 7, 13). Vanaf dan zou u vaak zijn opgeroepen geweest en een 6 tot 7-tal keer zijn ondervraagd geweest. Er zou een tweede huiszoeking hebben plaatsgevonden ongeveer twee maand na de eerste, waarbij uzelf aanwezig was (CGVS S. (...) p. 12). U zou voor een laatste keer zijn ondervraagd geweest in maart 2018 en zou daarna zijn vertrokken (CGVS S. (...) p. 11). Deze verklaringen stroken allerminst met de uwe. Zo dient opgemerkt te worden dat jullie inconsistente verklaringen afleggen over verschillende kernelementen van jullie relaas, zoals het moment en de plaats waar u voor de eerste maal door de overheid werd meegenomen ('s ochtends op de markt of 's avonds thuis), de periode dat u werd vastgehouden (nooit langer dan één dag of twee dagen), het moment waarop u voor de laatste keer werd ondervraagd (in december 2018 of maart 2019), de periode waarin de huiszoekingen plaatsvonden (twee keer vlak na elkaar na de operatie tegen A. (...) of met twee maand tussen) en of u al dan niet bij beide huiszoekingen aanwezig was. Toen u geconfronteerd werd met het feit dat uw vrouw tegenstrijdige

verklaringen aflegde omtrent het moment dat u voor de eerste keer werd meegenomen door de overheid, en omtrent de duur van uw vasthouding, verklaarde u slechts dat uw vrouw zelfs niet wist hoe en waar u die eerste keer werd meegenomen. U verklaarde deze details niet met haar te hebben besproken. U verklaarde dat uw vrouw niet alles wist en misschien door de stress en het feit dat jullie jongste zoon aanwezig was tijdens haar gehoor verkeerde verklaringen had afgelegd (CGVS V. (...) p. 16). In dit verband dient opgemerkt te worden dat de hoeveelheid en aard van de inconsistenties tussen jullie verklaringen van die aard zijn dat ze niet te verschonen vallen door stress of de aanwezigheid van uw zoon bij het gehoor. Hoewel uw vrouw niet aanwezig was op het moment dat u voor de eerste keer werd meegenomen in uw taxi, woonden jullie in hetzelfde huis in Khasavyurt en was zij zelf aanwezig tijdens de huiszoekingen. Er zou dan ook van uw vrouw verwacht kunnen worden dat zij zou weten wanneer u werd meegenomen, hoe vaak u werd ondervraagd en hoe lang u werd vastgehouden. Het feit dat jullie er niet in slagen consistente verklaringen af te leggen omtrent deze kernelementen uit jullie relaas, doet in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat er niet enkel inconsistenties vastgesteld kunnen worden tussen de verklaringen van u en uw vrouw, maar ook tussen die van uzelf. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ immers dat u gedurende drie dagen werd vastgehouden (DVZ vragenlijst nr. 15), terwijl u tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde nooit langer dan een dag te zijn vastgehouden geweest. U verklaarde tijdens uw gehoor op de DVZ verder dat u Dagestan verliet in de zomer van 2018 (DVZ vragenlijst nr. 14), terwijl uit de verklaringen die u aflegde op het CGVS bleek dat u vertrok in maart 2018. Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de verklaringen van u en uw vrouw in verband met de zaken die nog gebeurden na uw vertrek uit Dagestan niet overtuigden. Zo verklaarde uw vrouw tijdens haar gehoor op het CGVS dat ze na uw vertrek oproepingen kreeg voor ondervragingen. Zij zou drie keer op het politiebureau zijn geweest. Twee keer werd ze ondervraagd, waarbij er vooral vragen werden gesteld over u. De derde keer zou zij naar het bureau zijn geweest, maar kreeg ze ter plaatse een zenuwinkling, waardoor er geen ondervraging plaatsvond (CGVS S. (...) p. 6, 13). Gevraagd of u op de hoogte was van het feit dat zij werd opgeroepen, verklaarde zij van wel. Zij was degene die u hiervan op de hoogte bracht onmiddellijk nadat er een convocatie kwam. Ze verklaarde verder contact met u te hebben nadat ze terug thuis was van haar ondervraging (CGVS S. (...) p. 14). Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dan ook duidelijk dat u op de hoogte zou moeten zijn van deze feiten. Wanneer u echter gevraagd werd of uw vrouw oproepingen kreeg op haar naam na uw vertrek verklaarde u te denken van niet. U zou niet weten of uw vrouw na uw vertrek bij de politie was geweest. U dacht dat uw vrouw niet werd ondervraagd door de politie, tenzij een paar vragen die haar misschien tijdens een huiszoeking werden gesteld (CGVS V. (...) p. 15). Later tijdens het gehoor vertelde u met zekerheid te kunnen stellen dat uw vrouw niet naar de politie ging, tenzij zij iets voor u verzweeg (CGVS V. (...) p. 16). Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw, antwoorde u slechts ontkennend en kon u geen aannemelijke uitleg geven waarom uw vrouw dergelijke verklaringen had afgelegd (CGVS V. (...) p. 16). Verder blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat er na haar vertrek uit Dagestan nog tweemaal medewerkers van de politie langskwamen bij uw ouders. Zij zouden uw ouders hebben gevraagd waarom zowel u als zij niet meer op de oproepingen zouden reageren. Zij zou dit nieuws van u gehoord hebben (CGVS S. (...) p. 4-5). Dit maakt des te minder aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het feit dat uw vrouw eveneens door de politie werd opgeroepen en ondervraagd. Deze tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas. Jullie kunnen dan ook op geen enkele manier aantonen dat jullie na jullie terugkeer naar de Russische Federatie in 2016 problemen zouden hebben gekend met de overheid in Dagestan.

U kan evenmin aannemelijk maken dat u in Dagestan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen omwille van uw oom. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde. Om te beginnen bleek dat de wijkagent u kwam waarschuwen dat u in de toekomst problemen zou kunnen krijgen omwille van uw oom en dat oude problemen met A. (...) hierdoor weer de kop zouden kunnen opsteken (CGVS V. (...) p. 11-13). Deze veronderstelling was echter puur hypothetisch. Nergens uit uw verklaringen bleek immers dat u in het verleden problemen kende met betrekking tot het feit dat uw oom bij u gedomicilieerd zou zijn. Daarenboven verklaarde u zelf dat uw oom elders woonde, meer bepaald in een naburig dorp met zijn moeder. Het zou volgens u perfect mogelijk zijn dat hij zich daar liet registreren. U verklaarde echter dat het moeilijk was om dergelijke boodschap aan uw oom kenbaar te maken, omdat jullie dichte familiebanden hadden. Enkel u en uw vader zouden iets dergelijks tegen uw oom kunnen zeggen, maar uw vader zou dit nooit doen. U verklaarde dat jullie dan ook niet met uw oom hadden geprobeerd hierover te spreken (CGVS V. (...) p. 12-13). Deze verklaring overtuigt niet. Indien u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van schade zou lopen omwille van het feit dat uw oom bij jullie werd geregistreerd, kan echter wel van u en uw familie worden verwacht dat jullie pogingen zouden ondernemen om hier iets aan te doen en ten minste het onderwerp bij uw oom

ter sprake zouden brengen. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u problemen zou krijgen in Dagestan omwille van het domicilieadres van uw oom.

De door jullie voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw huwelijksakte, de drie geboorteaktes van uw kinderen, uw rijbewijs en het schoolattest van uw dochter bewijzen slechts dat jullie naar Dagestan zijn terug gekeerd, maar zeggen niets over jullie vrees voor vervolging ter plaatse. De valse Roemeense identiteitskaart staft uw verklaring dat u met valse documenten naar Europa zou zijn gereisd. De YouTube link met het filmpje dat uw vrouw doorstuurde, toont aan dat er twee vermoedelijke rebellen gedood werden in Khasavyurt tijdens een operatie van de overheid. In dit filmpje wordt echter niet gespecificeerd waar in Khasavyurt deze operatie plaatsvond, noch wordt iets gezegd over de identiteit van de twee vermoedelijke rebellen. Zelfs indien wordt aangenomen dat het hier gaat over jullie buurman A. (...), kan u niet aannemelijk maken dat u omwille van een job als taxichauffeur voor A. (...) problemen zou hebben gekend en dit omwille van de manifest tegenstrijdige verklaringen die u en uw vrouw hieromtrent aflegden (cfr. supra).

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat u nog documenten kon bezorgen in verband met de problemen die u in Dagestan gekend had, zoals de PV van een huiszoeking, oproepingsbrieven en kopieën van het dossier dat werd opgemaakt tegen u (CGVS V. (...) p. 14). Na het gehoor werd u vijf werkdagen gegeven om documenten aan het CGVS te bezorgen (CGVS V. (...) p. 17). U liet echter na enig document aan het CGVS over te maken. Dit is zeer opmerkelijk en doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas. Bovendien dient opgemerkt te worden dat dit verzoek om bescherming reeds uw derde verzoek betreft, waardoor van u verwacht kan worden dat u reeds op de hoogte zou zijn van het belang dat documenten hebben bij de staving van uw problemen. Verder werd uw vrouw méér dan een maand voor u geïnterviewd, nl. op 8 februari 2019, waarbij ook zij gewezen werd op het belang van documenten.

Gevraagd naar de vrees bij terugkeer wat betreft uw kinderen haalde uw vrouw aan dat zij vreesde dat haar kinderen in Dagestan beïnvloed zouden worden op vlak van godsdienst, dat zij het pad van de niet-traditionele islam zouden bewandelen en zich zouden aansluiten bij de rebellen. Gevraagd echter of er een specifieke reden was waarom ze dacht dat dit jullie kinderen zou overkomen, verklaarde ze dat ze verwees naar de algemene situatie, dat ze zelf niet in Dagestan wou wonen en dergelijk leven voor haar kinderen evenmin wenste (CGVS S. (...) p. 15-16), waarmee ze echter geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van jullie kinderen aantoonde.

Wanneer u gevraagd werd naar een vrees wat betreft uw kinderen haalde u aan niet te willen dat zij zouden terug gaan omwille van het feit dat er dagelijks explosies zijn en uw dochter aan een hartconditie lijdt waardoor ze zich niet mag stresseren. In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst dient verwezen naar onderstaande paragrafen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

In verband met de medische problemen van uw kinderen – de hartconditie van uw dochter en het feit dat uw zoonje astmatisch is en het droog klimaat in Dagestan slecht is voor zijn conditie (CGVS p. 15-16) – dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.S. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine, geboren op (...) te Khasavyurt in de Republiek Dagestan.

*U verliet Dagestan voor het eerst op 5 januari 2010 samen met uw echtgenoot, S.V. (...) gehuwd (O.V. 6.563.148) en uw dochter S. (...) (*30/07/2009). U vroeg voor een eerste maal asiel aan in België op 21 januari 2010. Jullie verklaarden toen dat jullie het land van herkomst verlieten omwille van het feit dat de autoriteiten uw man ervan verdachten banden met de rebellen te hebben. Deze aanvraag werd op 8 april 2011 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en deze beoordeling werd op 15 september 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het cassatieberoep dat jullie hiertegen aantekenden bij de Raad van State werd op 16 november 2011 verworpen.*

Op 2 maart 2012 te Malmedy werd uw zoon A. (...) geboren.

Op 23 augustus 2015 werd uw man gecontroleerd door de Belgische autoriteiten en werd vastgesteld dat hij zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond, waarna hij onder bijlage 13septies naar een gesloten centrum werd overgebracht. Op 4 september 2015 vroeg hij vanuit het Centrum voor Illegalen in Merksplas een tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 16 september 2015 nam het CGVS een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Uw man ging tegen deze beslissing niet in beroep.

In april 2016 keerden u, uw man en kinderen vrijwillig terug naar Dagestan. Jullie gingen op hetzelfde adres wonen als voorheen, waar uw schoonouders en jongste schoonzus nog steeds gevestigd waren. Uw man startte een taxibedrijfje. Eén van zijn vaste klanten was R. (...), een bewoner uit de buurt.

In augustus 2017 werd er een operatie uitgevoerd in het huis van R. (...).R. (...) werd er door de overheid van verdacht een terrorist te zijn. Hij werd dezelfde dag gedood. Die avond werd uw man thuis meegenomen door medewerkers van de politie. Hij werd twee dagen vastgehouden en daarna vrijgelaten.

Hierna werd uw man verschillende keren opgeroepen door de politiedienst. Hij ging een 6 tot 7 keer naar daar ter ondervraging.

Eind maart 2018 vluchtte uw man uit Dagestan. Hij verbleef in Wit-Rusland, waar hij probeerde de grens met Polen over te steken. Hij slaagde hier echter niet in.

Na het vertrek van uw man werd u opgeroepen voor ondervragingen in het politiekantoor. U ging drie keer naar daar, meer bepaald in mei, en begin en eind juni. De twee eerste keren werd u ondervraagd over uw man. De derde keer kreeg u een zenuwtoeval, waardoor er geen ondervraging plaatsvond. Hierna kwam nog één convocatie. Omwille van uw zwangerschap ging u hier echter niet naartoe.

Op 7 september 2018 nam u met uw moeder en kinderen het vliegtuig naar Moskou. U verbleef bij een oom in Moskou tot het eind van de maand. Samen met uw kinderen stak u te voet de grens over naar Letland. Vandaar reisde u met een chauffeur tot in België. Op 3 oktober 2018 diende u een tweede verzoek tot internationale bescherming in.

Op 8 november 2018 werd uw zoon A. (...) geboren te Luik.

Twee weken na uw vertrek kwamen er mensen van de politie langs uw huis om te vragen waarom u niet meer op de oproepingen reageerde. Een week of twee later kwamen zij voor een tweede keer langs.

Uw man kwam aan in België in januari 2019. Hij diende op 23 januari 2019 voor de derde maal een verzoek in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige, tweede verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot S.V. (...) in het kader van zijn derde verzoek tot internationale bescherming. In het kader van het door hem ingediende verzoek werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan in uw hoofde dezelfde beslissing worden genomen.

De vaststellingen die tot deze conclusie leiden werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot :

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming, waarbij u een verhaal vertelde dat opvallend gelijkaardig aan het verhaal dat u momenteel in het kader van uw derde verzoek aanbrengt (nl. u zou als taxichauffeur een rebel hebben vervoerd en daarom worden gezocht door de autoriteiten), door het Commissariaat-generaal (CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd en u heeft hiertegen geen beroep ingediend bij de Raad van State. Wat betreft uw tweede verzoek nam het CGVS beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Bijgevolg staat de beoordeling ervan vast en mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In het kader van uw huidige, derde verzoek verwees u op geen enkele moment meer naar de eerdere asielmotieven die u in het kader van uw vorige verzoeken had aangehaald. Deze vaststelling, in combinatie met het feit dat u in 2016 vrijwillig met IOM terugkeerde naar de Russische Federatie,

bevestigt het ongeloofwaardige karakter van de verklaringen die u in het kader van uw eerste en tweede verzoek aflegde.

Wat betreft de verklaringen die u aflegt over de nieuwe gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden na uw terugkeer naar Dagestan in 2016 en die dus geen verband houden met uw vorig verzoek, moet worden benadrukt dat deze totaal ongeloofwaardig zijn.

U vreest bij terugkeer naar Dagestan de autoriteiten. Zij zouden u kunnen opsluiten omdat u in het verleden als taxichauffeur gewerkt heeft voor uw buurman A. (...), die door hen als terrorist werd beschouwd (CGVS V. (...) p. 6-7). De autoriteiten zouden u in het verleden reeds opgeroepen en ondervraagd hebben omtrent A. (...).

Er kan echter geen enkel geloof gehecht worden aan de verklaringen die u en uw vrouw over deze gebeurtenissen schetsten.

Zo dient opgemerkt te worden dat de verklaringen die u en uw vrouw aflegden in verband met de momenten waarop u werd meegenomen door de politie, de periode dat u werd vastgehouden door de politie en de verschillende huiszoekingen, uiterst tegenstrijdig zijn.

U verklaarde zelf dat u in augustus 2017 op de dag van de operatie waarbij A. (...) werd gedood, 's ochtends op de markt door de politie werd tegen gehouden en meegenomen. U werd ondervraagd op het bureau. U werd dezelfde dag vrijgelaten en ging direct daarna naar huis. Die dag zou er een huiszoeking zijn geweest, waarbij u zelf aanwezig was (CGVS V. (...) p. 6, 9, 15). U zou voor een tweede keer door de politie zijn meegenomen twee tot drie dagen na deze operatie. Zij kwamen rond de middag naar uw huis, doorzochten het huis en namen u mee naar het bureau (CGVS V. (...) p. 9, 16). U werd ondervraagd over A. (...), bedreigd en geslagen. Uw vader kocht u vrij. U werd dezelfde dag, rond de avond, vrijgelaten en keerde onmiddellijk weer naar huis met uw vader (CGVS V. (...) p. 11). Hierna had u nog twee keer contact met de wijkagent in verband met uw oom. Deze gesprekken vonden plaats in de maand december 2017 (CGVS V. (...) p. 13-14). Buiten deze vier ontmoetingen, zou u niet meer in aanraking zijn gekomen met de overheid (CGVS V. (...) p. 13, 16). U zou nooit langer dan een dag door de overheid zijn vastgehouden (CGVS V. (...) p. 12). Uw vrouw legde echter beduidend andere verklaringen af. Zo verklaarde zij dat er in augustus 2017 een operatie plaatsvond waarbij het huis van A. (...) tot ontploffing werd gebracht en A. (...) werd gedood. U werd voor een eerste maal door de overheid meegenomen op de avond van dezelfde dag. Er zou een medewerker van de politie bij jullie thuis zijn binnen gekomen. Deze zou u hebben gevraagd mee te komen naar het bureau (CGVS S. (...) p. 9-10). U zou voor twee dagen zijn vastgehouden geweest (CGVS S. (...) p. 7, 10, 11). Er vond een huiszoeking plaats op het moment dat u nog op het bureau was (CGVS S. (...) p. 7, 13). Vanaf dan zou u vaak zijn opgeroepen geweest en een 6 tot 7-tal keer zijn ondervraagd geweest. Er zou een tweede huiszoeking hebben plaatsgevonden ongeveer twee maand na de eerste, waarbij uzelf aanwezig was (CGVS S. (...) p. 12). U zou voor een laatste keer zijn ondervraagd geweest in maart 2018 en zou daarna zijn vertrokken (CGVS S. (...) p. 11). Deze verklaringen stroken allerminst met de uwe. Zo dient opgemerkt te worden dat jullie inconsistente verklaringen afleggen over verschillende kernelementen van jullie relaas, zoals het moment en de plaats waar u voor de eerste maal door de overheid werd meegenomen ('s ochtends op de markt of 's avonds thuis), de periode dat u werd vastgehouden (nooit langer dan één dag of twee dagen), het moment waarop u voor de laatste keer werd ondervraagd (in december 2018 of maart 2019), de periode waarin de huiszoekingen plaatsvonden (twee keer vlak na elkaar na de operatie tegen A. (...) of met twee maand tussen) en of u al dan niet bij beide huiszoekingen aanwezig was. Toen u geconfronteerd werd met het feit dat uw vrouw tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent het moment dat u voor de eerste keer werd meegenomen door de overheid, en omtrent de duur van uw vasthouding, verklaarde u slechts dat uw vrouw zelfs niet wist hoe en waar u die eerste keer werd meegenomen. U verklaarde deze details niet met haar te hebben besproken. U verklaarde dat uw vrouw niet alles wist en misschien door de stress en het feit dat jullie jongste zoon aanwezig was tijdens haar gehoor verkeerde verklaringen had afgelegd (CGVS V. (...) p. 16). In dit verband dient opgemerkt te worden dat de hoeveelheid en aard van de inconsistenties tussen jullie verklaringen van die aard zijn dat ze niet te verschonen vallen door stress of de aanwezigheid van uw zoon bij het gehoor. Hoewel uw vrouw niet aanwezig was op het moment dat u voor de eerste keer werd meegenomen in uw taxi, woonden jullie in hetzelfde huis in Khasavyurt en was zij zelf aanwezig tijdens de huiszoekingen. Er zou dan ook van uw vrouw verwacht kunnen worden dat zij zou weten wanneer u werd meegenomen, hoe vaak u werd ondervraagd en hoe lang u werd vastgehouden. Het feit dat jullie er niet in slagen consistente verklaringen af te leggen omtrent deze kernelementen uit jullie relaas, doet in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat er niet enkel inconsistenties vastgesteld kunnen worden tussen de verklaringen van u en uw vrouw, maar ook tussen die van uzelf. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ immers dat u gedurende drie dagen werd vastgehouden (DVZ vragenlijst nr. 15), terwijl u tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde nooit langer dan een dag te zijn vastgehouden geweest. U verklaarde tijdens uw gehoor op de DVZ verder dat u Dagestan verliet in de zomer van 2018

(DVZ vragenlijst nr. 14), terwijl uit de verklaringen die u aflegde op het CGVS bleek dat u vertrok in maart 2018. Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de verklaringen van u en uw vrouw in verband met de zaken die nog gebeurden na uw vertrek uit Dagestan niet overtuigden. Zo verklaarde uw vrouw tijdens haar gehoor op het CGVS dat ze na uw vertrek oproepingen kreeg voor ondervragingen. Zij zou drie keer op het politiebureau zijn geweest. Twee keer werd ze ondervraagd, waarbij er vooral vragen werden gesteld over u. De derde keer zou zij naar het bureau zijn geweest, maar kreeg ze ter plaatse een zenuwinzinking, waardoor er geen ondervraging plaatsvond (CGVS S. (...) p. 6, 13). Gevraagd of u op de hoogte was van het feit dat zij werd opgeroepen, verklaarde zij van wel. Zij was degene die u hiervan op de hoogte bracht onmiddellijk nadat er een convocatie kwam. Ze verklaarde verder contact met u te hebben nadat ze terug thuis was van haar ondervraging (CGVS S. (...) p. 14). Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dan ook duidelijk dat u op de hoogte zou moeten zijn van deze feiten. Wanneer u echter gevraagd werd of uw vrouw oproepingen kreeg op haar naam na uw vertrek verklaarde u te denken van niet. U zou niet weten of uw vrouw na uw vertrek bij de politie was geweest. U dacht dat uw vrouw niet werd ondervraagd door de politie, tenzij een paar vragen die haar misschien tijdens een huiszoeking werden gesteld (CGVS V. (...) p. 15). Later tijdens het gehoor vertelde u met zekerheid te kunnen stellen dat uw vrouw niet naar de politie ging, tenzij zij iets voor u verzweeg (CGVS V. (...) p. 16). Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw, antwoorde u slechts ontkennend en kon u geen aannemelijke uitleg geven waarom uw vrouw dergelijke verklaringen had afgelegd (CGVS V. (...) p. 16). Verder blijkt uit de verklaringen van uw vrouw dat er na haar vertrek uit Dagestan nog tweemaal medewerkers van de politie langskwamen bij uw ouders. Zij zouden uw ouders hebben gevraagd waarom zowel u als zij niet meer op de oproepingen zouden reageren. Zij zou dit nieuws van u gehoord hebben (CGVS S. (...) p. 4-5). Dit maakt des te minder aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het feit dat uw vrouw eveneens door de politie werd opgeroepen en ondervraagd. Deze tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas. Jullie kunnen dan ook op geen enkele manier aantonen dat jullie na jullie terugkeer naar de Russische Federatie in 2016 problemen zouden hebben gekend met de overheid in Dagestan.

U kan evenmin aannemelijk maken dat u in Dagestan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen omwille van uw oom. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde. Om te beginnen bleek dat de wijkagent u kwam waarschuwen dat u in de toekomst problemen zou kunnen krijgen omwille van uw oom en dat oude problemen met A. (...) hierdoor weer de kop zouden kunnen opsteken (CGVS V. (...) p. 11-13). Deze veronderstelling was echter puur hypothetisch. Nergens uit uw verklaringen bleek immers dat u in het verleden problemen kende met betrekking tot het feit dat uw oom bij u gedomicilieerd zou zijn. Daarenboven verklaarde u zelf dat uw oom elders woonde, meer bepaald in een naburig dorp met zijn moeder. Het zou volgens u perfect mogelijk zijn dat hij zich daar liet registreren. U verklaarde echter dat het moeilijk was om dergelijke boodschap aan uw oom kenbaar te maken, omdat jullie dichte familiebanden hadden. Enkel u en uw vader zouden iets dergelijks tegen uw oom kunnen zeggen, maar uw vader zou dit nooit doen. U verklaarde dat jullie dan ook niet met uw oom hadden geprobeerd hierover te spreken (CGVS V. (...) p. 12-13). Deze verklaring overtuigt niet. Indien u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van schade zou lopen omwille van het feit dat uw oom bij jullie werd geregistreerd, kan echter wel van u en uw familie worden verwacht dat jullie pogingen zouden ondernemen om hier iets aan te doen en ten minste het onderwerp bij uw oom ter sprake zouden brengen. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u problemen zou krijgen in Dagestan omwille van het domicilieadres van uw oom.

De door jullie voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw huwelijksakte, de drie geboorteaktes van uw kinderen, uw rijbewijs en het schoolattest van uw dochter bewijzen slechts dat jullie naar Dagestan zijn terug gekeerd, maar zeggen niets over jullie vrees voor vervolging ter plaatse. De valse Roemeense identiteitskaart staft uw verklaring dat u met valse documenten naar Europa zou zijn gereisd. De YouTube link met het filmpje dat uw vrouw doorstuurde, toont aan dat er twee vermoedelijke rebellen gedood werden in Khasavyurt tijdens een operatie van de overheid. In dit filmpje wordt echter niet gespecificeerd waar in Khasavyurt deze operatie plaatsvond, noch wordt iets gezegd over de identiteit van de twee vermoedelijke rebellen. Zelfs indien wordt aangenomen dat het hier gaat over jullie buurman A. (...), kan u niet aannemelijk maken dat u omwille van een job als taxichauffeur voor A. (...) problemen zou hebben gekend en dit omwille van de manifest tegenstrijdige verklaringen die u en uw vrouw hieromtrent aflegden (cfr. supra).

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat u nog documenten kon bezorgen in verband met de problemen die u in Dagestan gekend had, zoals de PV van een huiszoeking, oproepingsbrieven en kopieën van het dossier dat werd opgemaakt tegen u (CGVS V. (...) p. 14). Na het gehoor werd u vijf werkdagen gegeven om documenten aan het CGVS te bezorgen (CGVS V. (...) p. 17). U liet echter na enig document aan het CGVS over te maken. Dit is zeer opmerkelijk en doet eveneens afbreuk aan de

geloofwaardigheid van jullie relaas. Bovendien dient opgemerkt te worden dat dit verzoek om bescherming reeds uw derde verzoek betreft, waardoor van u verwacht kan worden dat u reeds op de hoogte zou zijn van het belang dat documenten hebben bij de staving van uw problemen. Verder werd uw vrouw méér dan een maand voor u geïnterviewd, nl. op 8 februari 2019, waarbij ook zij gewezen werd op het belang van documenten.

Gevraagd naar de vrees bij terugkeer wat betreft uw kinderen haalde uw vrouw aan dat zij vreesde dat haar kinderen in Dagestan beïnvloed zouden worden op vlak van godsdienst, dat zij het pad van de niet-traditionele islam zouden bewandelen en zich zouden aansluiten bij de rebellen. Gevraagd echter of er een specifieke reden was waarom ze dacht dat dit jullie kinderen zou overkomen, verklaarde ze dat ze verwees naar de algemene situatie, dat ze zelf niet in Dagestan wou wonen en dergelijk leven voor haar kinderen evenmin wenste (CGVS S. (...) p. 15-16), waarmee ze echter geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van jullie kinderen aantoont.

Wanneer u gevraagd werd naar een vrees wat betreft uw kinderen haalde u aan niet te willen dat zij zouden terug gaan omwille van het feit dat er dagelijks explosies zijn en uw dochter aan een hartconditie lijdt waardoor ze zich niet mag stresseren. In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst dient verwezen naar onderstaande paragrafen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

In verband met de medische problemen van uw kinderen – de hartconditie van uw dochter en het feit dat uw zoontje astmatisch is en het droog klimaat in Dagestan slecht is voor zijn conditie (CGVS p. 15-16) – dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van *“artikel 2,q, van de Europese richtlijn 2013/32/UE betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van artikel 19 van de verordening Dublin III, en van artikelen 50, 51/8, en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”.*

Verzoekende partijen wijzen op de artikelen 51/8 en 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Tevens wijzen zij op artikel 1, 20° van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 2, q) van Richtlijn 2013/32/EU. Vervolgens stellen zij:

“In de Europese richtlijn betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), is er geen sprake van de situatie waar de verzoeker naar zijn land vrijwillig is terugkeert nadat een definitieve beslissing werd genomen op zijn eerste verzoek om internationale bescherming en die naar België terugkomt om een nieuw verzoek in te dienen.”

Verzoekende partijen wijzen op een arrest van het Hof van Cassatie en een arrest van het Grondwettelijk Hof. Eveneens wijzen zij op artikel 19.2 en 19.3 van de Dublin III verordening. Vervolgens stellen zij:

“Een verzoek om internationale bescherming kan in eerste instantie geen nieuw verzoek in de zin van de Dublin III-verordening zijn, maar kan later een volgend verzoek worden in de zin van Richtlijn 2013/32/EU wanneer het aan het CGVS wordt doorgezonden. Dit verzoek moet in alle fasen van de procedure als een nieuw verzoek worden behandeld.

In casu, aangezien verzoekers na de weigering van hun vorige asielaanvragen naar hun land zijn teruggekeerd, moet dit laatste verzoek nieuw en ontvankelijk worden verklaard en op grond van artikel 50 van de Vreemdelingenwet worden onderzocht. Het CGVS kon dit nieuw verzoek niet behandelen op basis van de artikelen 51/8 en 57/6/2 en niet zich alleen vragen of er nieuwe elementen of feiten zijn die de waarschijnlijkheid dat verzoekers in aanmerking zou komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 aanzienlijk zouden vergroten. Het feit dat het verzoek wordt behandeld vanuit het oogpunt van de ontvankelijkheid en niet vanuit het oogpunt van de grond van de zaak, benadeelt de verzoekers ernstig. Zoals werd het door de Raad van State opgemerkt in zijn advies:

(...)

Volgens de Europese richtlijn betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (considérant 36)

(...)

Aangezien verzoekers naar hun land zijn teruggekeerd, zijn de omstandigheden noodzakelijkerwijs veranderd en het beginsel van het gezag van gewijsde rechtvaardigt niet de niet-ontvankelijkheid van hun verzoek.

Het is dus in strijd met artikel 2,q, van de Europese richtlijn 2013/32/EU en artikel 19 van de Dublin III-verordening dat de CGVS het verzoek ingediend na een terugkeer naar het land van herkomst als een volgend verzoek in de zin van Artikel 2,q, heeft beschouwd.

Ten minste, als gevolg van de verschillende argumenten hierboven, komt het dan passend voor om alvorens recht te doen, hieromtrent prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (Raad van State, arrest n°234.074 van 8 maart 2016).”

2.2. Verzoekende partijen vragen gelet op het voorgaande:

“In hoofddorde, verzoekers erkennen als vluchtelingen;

In subsidiaire orde ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen;

Kosten lastens de tegenpartij;

Alvorens recht te doen, de volgende vraag voor te leggen aan het Hof van Justitie van Europese Unie:

"Moet het artikel 2, q, van de richtlijn 2013/32/UE betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) die een volgend verzoek definieert als een nieuw verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend nadat een definitieve beslissing is genomen over een vorig verzoek om bescherming, zo worden geïnterpreteerd dat een volgend verzoek bestaat uit ook van deze die wordt ingediend door een vreemdeling die na de afwijzing van een vorig verzoek terugkeert naar zijn land, beweert daar te zijn vervolgd en vervolgens terugkeert naar de lidstaat om een nieuw verzoek om bescherming in te dienen."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen duiden niet welke bepaling van artikel 50 van de Vreemdelingenwet zij *in casu* geschonden achten. Evenmin preciseren zij waaruit de schending bestaat. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Wat betreft de prejudiciële vraag die verzoekende partijen wensen te laten stellen aan het Hof van Justitie, kan voorts worden gewezen op artikel 267, derde lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Krachtens dit artikel is de nationale rechterlijke instantie slechts gehouden het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken uitspraak te doen over een prejudiciële vraag indien haar beslissingen *"volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep"*. Dit laatste omvat ook de rechterlijke beslissingen waartegen een cassatieberoep kan worden ingesteld (HvJ 16 december 2008, *Cartesio*, nr. C-210/06, r.o. 76-79; HvJ 4 juni 2002, *Lyckeskog*, nr. C-99/00, r.o. 16-17). Daar de uitspraken van de Raad overeenkomstig artikel 39/67 van de vreemdelingenwet vatbaar zijn voor het cassatieberoep voorzien bij artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de RvV niet worden beschouwd als een in laatste aanleg rechtsprekende rechterlijke instantie en is de Raad niet gehouden om de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ 15 maart 2017, *Aquino*, nr. C-3/16, r.o. 35-36).

3.3. Verzoekende partijen trachten middels een betoog aan de hand van de artikelen 1, 20°, 51/8 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, artikel 19 van de Dublin-III verordening, artikel 2, q) van Richtlijn 2013/32/EU en een arrest van het Hof van Cassatie en van het Grondwettelijk Hof te laten uitschijnen dat verweerder het onderhavige verzoek om internationale bescherming niet als volgend verzoek in de zin van de aangehaalde artikelen in de Vreemdelingenwet mocht behandelen.

Verzoekende partijen kunnen in hun betoog echter geenszins worden gevolgd. In tegenstelling met wat zij trachten te laten uitschijnen, heeft de definitie van een volgend verzoek om internationale bescherming namelijk ook betrekking op het verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend door een vreemdeling die tussen zijn vorig verzoek en zijn nieuw verzoek is teruggekeerd of beweert te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst, en die opwerpt dat hij daar nieuwe feiten van vervolging heeft ondergaan. De definitie van "volgend verzoek" in artikel 2, q) in de richtlijn 2013/32/ EU voorziet geen uitzonderingen voor een terugkeer naar het land van herkomst en het enige criterium in deze definitie vormt de vraag of er al dan niet een "definitieve beslissing" over een vorig verzoek is genomen (Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p.23-24). Het feit dat de verzoeker terugkeerde naar zijn land van herkomst verhindert derhalve niet dat het nieuwe verzoek kan beschouwd worden als een volgend verzoek om internationale bescherming in de zin van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980.

De commissaris-generaal onderzoekt in dat geval op basis van de bevoegdheid die in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet door de wetgever aan hem wordt toegekend of de (beweerde) terugkeer en de aangevoerde vervolgingen "nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt". Deze bevoegdheid impliceert dat de commissaris-generaal de werkelijkheid van de terugkeer en van de aangevoerde vervolgingen moet beoordelen, op basis van de elementen die voorgelegd worden door de verzoeker om internationale beschermingen en de elementen die, in voorkomend geval, op een andere wijze ter beschikking zijn van de commissaris-generaal. De voormelde notie van "nieuwe elementen" dekt ook de hypothese van nieuwe feiten die voorkomen in het land van herkomst en waarvan de verzoeker het slachtoffer of de directe getuige was.

Eveneens kan er in dit kader op worden gewezen dat het simpele feit dat een verzoeker sinds het einde van de vorige asielprocedure verder op het grondgebied heeft verbleven, op zich niet ertoe kan leiden dat zijn volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard (gezien een geponde vrees of een reëel risico op ernstige schade eveneens kan ontstaan in het onthaalland).

Noch uit de richtlijn, noch uit de Belgische wetgeving kan gelet op het voorgaande worden afgeleid dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een nieuwe beslissing ten gronde moet nemen indien de vreemdeling een volgend verzoek indient nadat hij naar zijn land van herkomst terugkeerde.

Uit het voorgaande volgt dat elk nieuw verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend nadat in het kader van het vorig verzoek om internationale bescherming een definitieve beslissing genomen werd, als een volgend verzoek in de zin van de Vreemdelingenwet moet worden beschouwd.

3.4. Verzoekende partijen ondernemen in het verzoekschrift niet de miste poging teneinde de motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen inhoudelijk te weerleggen. Zij laten de inhoud van de bestreden beslissingen integendeel geheel ongemoeid.

Derhalve worden de bestreden motiveringen, zoals geciteerd *sub* 1.1. en 1.2. geacht niet-betwist en vaststaand te zijn. Deze motiveringen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze niet concreet weerleggen of betwisten, onverminderd gehandhaafd.

Op basis van deze motiveringen, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.6. Gelet op het voorgaande, dient het beroep tegen de bestreden beslissingen te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT